

Memorie van Toelichting

A. Algemene Toelichting

Met de Zesde Staatshervorming werden heel wat bevoegdheden van het federale beleidsniveau overgeheveld naar de gewesten en de gemeenschappen. Dit heeft ertoe geleid dat bestaande regelgeving herschreven werd of dat nieuwe regelgeving werd uitgewerkt. Om te vermijden dat hierdoor in het tweetalig gebied Brussel – Hoofdstad de rechtszekerheid in het gedrang komt of dat ongewenste effecten gegenereerd worden sluiten de Vlaamse Gemeenschap, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de Franse Gemeenschapscommissie een samenwerkingsakkoord af over de installatie van een uniek loket voor mobiliteitshulpmiddelen in Brussel.

Voor de uitoefening van de bevoegdheid inzake de mobiliteitshulpmiddelen in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad werd met de Zesde Staatshervorming immers een specifieke samenwerkingsbepaling ingeschreven in artikel 63, derde lid, van de Bijzondere Wet met betrekking tot de Brusselse Instellingen. Deze bepaling luidt als volgt:

“De Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie sluiten in elk geval een samenwerkingsakkoord voor het instellen van één loket voor de gehandicapten wat betreft het beheer van de mobiliteitshulpmiddelen bedoeld in artikel 5, § 1, II, 4°, van de bijzondere wet en de andere hulpmiddelen van dezelfde aard op het grondgebied van het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.”

Via deze bepaling beoogde de bijzondere wetgever te bewerkstelligen dat er op het Brussels grondgebied één loket wordt ingesteld waar de zorgbehoevende het geheel van zijn mobiliteitshulpmiddelen (zowel de in oorsprong federale als de gemeenschapshulpmiddelen) kan verkrijgen. Daartoe dient in beginsel dus een samenwerkingsakkoord afgesloten te worden tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschapscommissie en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie.

Onder één loket dient te worden verstaan “een hulpsysteem waarbij de persoon met een zorgbehoefte het geheel van de mobiliteitshulpmiddelen waarvan hij of zij kan genieten, kan verkrijgen door zich tot één enkele dienst te richten”.¹

Essentieel hierbij is dat de zorgbehoevende zich tot één loket kan wenden, zowel om zijn in oorsprong federale mobiliteitshulpmiddelen, als zijn in oorsprong gemeenschapshulpmiddelen te ontvangen.

Opdat een Brusselaar aan de hand van één enkele aanvraag alle mobiliteitshulpmiddelen zou kunnen bekomen waarop hij aanspraak kan maken, verplicht de bijzondere wet de verschillende bevoegde bestuursniveaus om een uniek loket² voor de toekenning van deze middelen op te richten.

¹ Parl.St. Senaat 2012-13, 2232/1, 7.

² Het uniek loket wordt in de voorbereidende werkzaamheden van de Zesde Staatshervorming gedefinieerd als "een hulpsysteem waarbij de gehandicapte persoon het geheel van de mobiliteitshulpmiddelen waarvan hij of zij kan genieten kan verkrijgen door zich tot één enkele dienst te richten".

Elke inwoner van Brussel moet zich dus slechts wenden tot één loket. De basisprincipes die hierbij in dat samenwerkingsakkoord gehanteerd worden, zijn:

- het verzekeren van de continuïteit in de dienstverlening;
- het garanderen van de keuzevrijheid voor de inwoners van het tweetalig gebied Brussel – Hoofdstad;
- het garanderen van de rechtszekerheid.

B. Artikelsgewijze bespreking

Artikel 1: Dit artikel bevat een opsomming van definities die verder gebruikt worden in het ontwerp van samenwerkingsakkoord.

Art. 2. In dit artikel wordt bepaald dat het toepassingsgebied van het samenwerkingsakkoord enkel betrekking heeft op het uniek loket voor mobiliteitshulpmiddelen in Brussel.

Art. 3. In dit artikel worden de drie basisprincipes bij de uitwerking van dit samenwerkingsakkoord vastgelegd: continuïteit, keuzevrijheid, rechtszekerheid.

Art. 4. In dit artikel wordt bepaald dat de Vlaamse Gemeenschap aan de ene kant en de Franse Gemeenschapscommissie en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie aan de andere kant een uniek loket installeren en afspraken maken over de werking van dit uniek loket.

Art. 5. Inwoners van Brussel die aangesloten zijn bij de Vlaamse sociale bescherming kunnen een aanvraag voor mobiliteitshulpmiddelen indienen bij de zorgkas waar ze aangesloten zijn. Dit geldt zowel voor de mobiliteitshulpmiddelen die voorheen door het Riziv werden vergoed werden als voor de aanvullende mobiliteitshulpmiddelen die werden vergoed door het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap. Beide hulpmiddelen kunnen vanaf 1 januari 2019 in 1 dossier worden aangevraagd.

Art. 6. Wie aangesloten is bij de Vlaamse sociale bescherming is echter niet verplicht om zijn mobiliteitshulpmiddel bij de zorgkas van aansluiting aan te vragen. Hij kan zich ook richten tot het uniek loket dat opgericht is door de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie. Daarmee wordt uitvoering gegeven aan het principe van keuzevrijheid.

Art. 7. Omgekeerd kan wie niet aangesloten is bij de Vlaamse sociale bescherming echter geen aanvraag indienen bij de Vlaamse sociale bescherming.

Art. 8. Op dit ogenblik is de Franse Gemeenschapscommissie nog altijd bevoegd voor de financiering van de aanvullende tegemoetkomingen voor mobiliteitshulpmiddelen. Deze bevoegdheid is op dit moment niet geïntegreerd in de regelgeving van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie inzake de mobiliteitshulpmiddelen die voorheen door het Riziv vergoed werden. Zolang dat het geval is, ontvangen personen die door de Franse Gemeenschapscommissie erkend zijn als persoon met een handicap, verder de aanvullende vergoeding van mobiliteitshulpmiddelen van de Franse Gemeenschapscommissie.

Art. 9. Wie erkend is door het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap, maar niet is aangesloten bij de Vlaamse sociale bescherming, kan - enkel voor een aanvullende vergoeding van mobiliteitshulpmiddelen - een beroep doen op de Vlaamse sociale bescherming. Die mogelijkheid geldt voor een maximale periode van drie jaar. Voor de mobiliteitshulpmiddelen die voorheen door het Riziv werden vergoed, dienen ze zich echter te richten tot de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie. Zodra de bevoegdheid van de Franse Gemeenschapscommissie voor de

vergoeding van aanvullende tegemoetkomingen geïntegreerd wordt in de regelgeving van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie verdwijnt echter deze mogelijkheid.

Art. 10. Personen die aangesloten zijn bij de Vlaamse sociale bescherming, maar hun mobiliteitshulpmiddel bij de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie hebben aangevraagd én erkend zijn door de Franse Gemeenschapscommissie kunnen voor een aanvullende vergoeding van een mobiliteitshulpmiddel een beroep doen op de Franse Gemeenschapscommissie. Dat is echter niet geval, als zij niet erkend zijn door de Franse Gemeenschapscommissie.

Art. 11 en 12. Voor de goede werking van het uniek loket en om een cumul van vergoedingen tegen te gaan is het belangrijk dat de betrokken deeltentiteiten alle relevante informatie uitwisselen.

Art. 13. Dit samenwerkingsakkoord legt de basisprincipes vast van de werking van het uniek loket van de Vlaamse Gemeenschap aan de ene kant en van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de Franse Gemeenschapscommissie aan de andere kant. De verdere praktische uitwerking wordt opgenomen in samenwerkingsprotocol.